

D ů v o d y:

Stěžovatel, jemuž byla dle §u 810 obč. zák. a 145 nesp. říz. svěřena správa pozůstalosti, složil účet z této správy. Proti němu vznesl řadu námitek Ladislav P., jehož výhradné právo dědické bylo mezi tím pořadem práva na jisto postaveno. Nejvyšší soud sdílí názor rekursního soudu, že vyřízení účtu tohoto, t. j. rozhodnutí o správnosti námitek a určení odměny za správu, vyříditi jest pořadem práva. Nesporný soudce jest ovšem oprávněn i povinen, by žádal od správce pozůstalosti složení účtu a by výsledkem účastníků hleděl docíliti dohody o složeném účtu a o správcově odměně. Ale dále úkol nesporného soudce nejde. Při výtkách, které zmíněný účastník činí proti účtu a požadované odměně, jde o sporné právní otázky a sporné skutkové okolnosti, které mohou býti vysvětleny jen řádným průvodním řízením (§ 2 čís. 7 nesp. říz.). Pouze v některých případech, jako při skládání účtu poručenského nebo opatrovnického (§§ 241, 242 a 282 obč. zák., §§ 208 až 214 nesp. říz.) odkázáno jest vyřízení účtů a stanovení odměny na řízení nesporné. Takového předpisu však ani § 810 obč. zák. ani § 145 nesp. říz. neobsahuje. K vývodům stížnosti se podotýká, že opačný stěžovatelem zastávaný názor neplyne ani z té okolnosti, že pozůstalostní soud ustanovuje správce a vykonává dozor nad ním. To má jen ten význam, že, schválil-li na příklad pozůstalostní soud určitou disposici s pozůstalostním jměním, jest tím pro sporného soudce rozřešena předurčující otázka, zda správce vůbec byl k onomu úkonu oprávněn. Rovněž nezávažným jest, že nikdo z účastníků v řízení před prvním soudem nenamítal, že věc patří na pořad práva, ježto k tomu, že věc patří na pořad práva a nikoli do řízení nesporného, jest dle §u 41 a násl. j. n. přihlížeti i v řízení oprávněm z moci úřední.

Čís. 5919.

Jest zásadně přípustno zříditi prokuristu jen pro hlavní závod. Nejde o obmezení zastupitelského práva představenstva ve smyslu čl. 231, druhý odstavec, obch. zák., podepisuje-li dle stanov prokurista kolektivně se členem představenstva.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1926, R I 213/26.)

Rejstříkový soud zamítl návrh akciové společnosti, by byla zapsána prokura Karla Š-a pouze pro hlavní závod. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud vyhověl návrhu.

D ů v o d y:

Soudy nižších stolic neprávem shledávají závadu, by prokura udělená ve schůzi správní rady dne 1. dubna 1924 disponentu hlavního závodu Karlu Š-ovi výslovně jen pro centrálu byla s tímto obmezením za-

psána do obchodního rejstříku sídla hlavního závodu — v tom, že Karel Š. dle opovědi i protokolu o schůzi správní rady má spolupodepisovati firmu »ve smyslu §u 41 stanov«. Než § 41 stanov pojednává očitě jen o znamenání firmy hlavního závodu, poněvadž §em 2 stanov jest představenstvu vyhraženo, by se o způsobu znamenání firmy filiálek zvláště usnášelo. Poukaz k tomuto §u nemá tu tedy jiného významu, než aby bylo jasně naznačeno, že nově jmenovaný prokurista náleží mezi ony vyšší úředníky, kteří s dodatkem vyznačujícím prokuru jsou oprávněni podepisovati firmu způsobem v §u 41 vytčeným. Nelze proto spatřovati rozporu mezi ustanovením prokuristy jen pro centrálu a poukazem k §u 41 stanov, neboť tímto poukazem nemá býti propůjčeno prokuristovi nějaké další, širší právo, nýbrž má jen býti vyznačeno, jak bude firmu (scil. hlavního závodu, neb jen pro tento byl za prokuristu ustanoven) znamenati. Že je zásadně přípustno zříditi prokuristu jen pro centrálu, přiznávají i nižší soudy v souhlase s judikaturou (srv. A. Cl. 1409, 1326, 1814 a 2080, pak rozh. zdejšího nejvyššího soudu ze dne 1. října 1924, č. j. R II 328/24). Podepisuje-li pak prokurista kolektivně se členem představenstva, nevykonává tu žádné zvláštní funkce, nýbrž podpisuje právě jen jako prokurista, při čemž pramenem tohoto jeho práva jsou stanovy. Nelze proto mluvit ani o obmezení zastupitelského práva představenstva ve smyslu čl. 231 druhý odstavec obch. zák.

Čís. 5920.

Jest na navrhovateli odkladu exekuce, by osvědčil, že s ní nemůže býti započato, nebo že nemůže býti v ní pokračováno bez nebezpečnosti nenahraditelné nebo těžko napravitelné majetkové újmy pro něho. Osvědčení netřeba pouze tehdy, je-li újma navrhovatelova zřejma ze spisů.

I v řízení exekučním platí zákaz novot v opravném řízení.

Okolnost, že vyklizením povinný nemůže najíti byt, není notorickou ve smyslu §u 269 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1926, R I 289/26.)

Návrhu dlužníka, by mu byl povolen podle předpisů exekučního řádu odklad exekuce vyklizením, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Otázku, zda jde o žalobu ve smyslu §u 35 ex. ř., či o jinakou žalobu po rozumu §u 39 čís. 5 ex. ř., netřeba řešiti. Podle §u 44 ex. ř. jest předpokladem odkladu exekuce, že s ní nemůže býti započato nebo že nemůže dále býti vedena bez nebezpečnosti nenahraditelné nebo těžce napravitelné majetkové újmy pro navrhovatele. Než dovolací rekurs jest na omylu, míně, že břímě důkazů ve směru tom tíží vymáhajícího vě-